## וליחוש דלמא כתב ליתן בניסן כולי

# And let us be concerned, perhaps he wrote to give it in ניסן, etc.

### **Overview**

גמרא cites the ruling of the ברייתא (that if the husband admits that the found was already given to the wife, we return it to the wife) and asks how can we return it to the wife perhaps the גיסן, and he only gave it to her in the following פירות, and in this duration the husband may have sold נכסי from her פירות (which belong to him), and once we return this גע (which is dated in ניסן) to the wife, she will illegally collect from the לקוחות explains why this question is not asked elsewhere.

-----

תוספות responds to an anticipated question:

יאפילו לאביי דאמר<sup>2</sup> עדיו בחתומיו זכין לו<sup>3</sup> הכא גבי אשה חוב הוא לה<sup>4</sup> - And even according to עדיו שאה who maintains עדיו בהתומיו זכין לו, nevertheless here, regarding a woman receiving a גט it is detrimental to her, therefore the עדים cannot be זוכה on her behalf without her knowledge.

anticipates (and responds to) other difficulties:

יאמתניתין⁵ דדייקינן הא אמר תנו נותנין וכן אמתניתין⁵ דהמביא גט ממדינת הים And regarding our מצא גיטי נשים וכו'), from which we inferred, 'but if he said תנו we give it to the wife', and also regarding the תנו of (ממדה"י), המביא גט (ממדה"י),

-

<sup>&</sup>lt;sup>1</sup> She will (falsely) claim that her husband had no right to this פירות since it was already after their divorce in ניסן, which is patently false, since she was divorced only in the following.

 $<sup>^{2}</sup>$  לעיל יג,א.

אביי explains the ruling of the משנה which states that witnesses may sign a שטר הוב for the להו (that he owes the מלוה money) even if the מלוה is not present. We are not concerned that the loan may take place a while later, so the מלוה may have a pre-dated שטר and will be able to collect illegally from the לקוחות which bought property from the הו ליו in the time between the date of the שטר and the actual loan (which the מלוה is not entitled to, since they bought this property before the loan, so there is no lien on it). The reason we are not concerned is because the שטר who sign on the שטר are הוכה (from the לובה on behalf of the מלוה the lien rights to his property, therefore he collects legally since the properties are indentured to him from the date the שדים signed. עדים בחתומיו זכין לה signed the עדים בחתומיו זכין לה אוניסן וו) גייסן אוניסן אוניס

 $<sup>^6</sup>$  גיטין כז,א, mentioned previously on יח,א. Seemingly the words ממדינת הים are superfluous.

where it states that מצאו לאלתר כשר; regarding these two משניות the גמרא-

לא פריך ניחוש שמא כתב ליתן בניסן כולי -

Does not ask, 'let us be concerned that perhaps he wrote to give it in ניסך, etc.', so why do we return it; the same question we ask on בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה –

תוספות responds that in these two - משניות

כיון דעתה שבא לגרשה רואין שהזמן מוקדם ויש קול שלא נמסר ביום שנכתב -Since the husband is coming to divorce her now, so all can see that it is pre-dated, so there is publicity that it was not delivered to the woman on the day it was written, but rather on a later date -

ריזכרו לקוחות לומר אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך - So the buyers (of פירות מניסן עד תשרי) will remember to say to the woman who wishes to collect the פירות, which were sold מניסן עד תשרי, 'bring proof when the גם came into your possession; so they will legally be responsible to return the פירות, only from that date -

- אבל הכא שהבעל מודה שממנה נפל וגירשה ביום הכתיבה $^7$  פריך וניחוש שמא יסברו לקוחות אבל הכא שהבעל מודה שממנה נפל וגירשה שהבעל מודה where the husband admits that she lost the גמרא and he divorced her on the written date, the גמרא asks, let us be concerned, perhaps the לקוחות will assume -

שאמרה אמת ולא יאמרו בשעת טריפה אייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך That she is saying the truth (when she is coming to collect the פירות מניסן ועד תשרי),
so the אייתי שוו not say at the time of collection, 'bring proof when the גם came
into your possession'; and the גמרא answers that the לקוחות will always claim, אייתי ראייה וכו'

In summation: the concern of שמא כתב בניסן ולא נתן עד תשרי is only if we are assuming that she was already divorced (as in the case of בזמן שהבעל מודה); however if we will divorce her now (as in the cases of מצאו לאלתר), there is no concern.

asks: תוספות

ראם תאמר ואמאי לא פריך אמתניתין לא פריך דכותבין גט לאיש אף על פי שאין אשתו עמו - And if you will say; but why does not the גמרא ask on the פרק גט פשוט [in פרק גט פשוט for the husband even though his wife is not together with him'; the גמרא should ask why do write this for him -

<sup>&</sup>lt;sup>7</sup> Granted that 'חוס taught us previously יה,ב ד"ה ואפילו that we do not accept his claim that he divorced her previously, but rather the divorce will take place as of now, nevertheless the husband claims that he already divorced her, and everyone (including the לקוחות) see that we are returning the גט to her, so all will assume that the husband spoke the truth and she was already divorced.

<sup>&</sup>lt;sup>8</sup> ב"ב קסז,א (instead of אמתניתין דכותבין) אמתניתין באט פשוט דכותבין המתניתין דכותבין).

ליחוש שמא לא יתו עד שנה<sup>9</sup> -

Let us be concerned that perhaps he will not give her the גע for another year, and she will collect the פירות which the husband sold from the date on the גט until the actual giving of the טג –

מוספות anticipates a possible solution to his question:

וכי תימא כיון דליכא ריעותא דנפילה יש לומר יום שנכתב נמסר<sup>10</sup> And if you will say, since there does not exist the flaw of the us being lost, we therefore assume that it was delivered on the day it was written -

ואפילו נמסר נמי אחר זמן יש קול שלא נמסר ביום שנכתב -And furthermore even if it was delivered later, there is publicity that it was not delivered on the written date -

כי רואים בשעת קבלת הגט שהוא מוקדם ויזכרו לקוחות לומר כשתטרף אייתי ראיה -For everyone sees at the time she receives the גע that it is pre-dated, so the לקוחות will remember to say, when she comes to collect, 'אייתי ראייה'. Seemingly this addresses תוספות concern (of שמא לא יתן עד שנה), for here presumably it was given on the date (since there is no ליעותא), and even if it was not, the לקוחות are nevertheless forewarned.

תוספות rejects this solution:

דהא לעיל (דף יב,ב) פריך גבי כותבין 11 שטר ללוה 21 -

For previously regarding the משנה of כותבין שטר ללוה the גמרא does ask, שמא כתב does ask, 'לוות בניסן ולא לוה עד תשרי וכו.

תוספות answers (distinguishing between the cases of תוספות and כותבין גט לאיש answers (distinguishing between the cases of

ויש לומר דגבי כותבין שטר ללוה פריך שפיר משום דמאן דיזיף בצנעא יזיף 13 (בבא בתרא מב,א) And one can say; that regarding שמא כתב the גמרא asks properly שמא כתב מא asks properly שמא בניסן וכו', since 'one who borrows, borrows in secrecy' -

<sup>&</sup>lt;sup>9</sup> The concern here is perhaps the husband and wife (although they are divorcing) are perpetrating a swindle on the who will buy זמן הכתיבה until זמן הנתינה. See footnote # 18.

 $<sup>^{10}</sup>$  See the שטר א יב,ב on יב,ב that the concern of וכו' ולא נתן וכו' s only by a שטר which was lost for it has a ריעותא.

 $<sup>^{12}</sup>$  What is the difference between the משנה of 'כותבין גט לאיש where we do not ask משנה and the משנה of שמא כתב ללוות וכו' where we do ask כותבין שטר ללוה וכו' we do not say there as well that since there is no ריעותא דנפילה. etc. there is no concern, as the 'וכי חימא' is attempting to say here; proving that the resolution of the 'וכי חימא' is invalid.. It should be noted that granted we are not שמא conce there is no work that "שמא כתב בניסן וכו' that שמא כתב בניסן וכו' (see footnote # 10); however the question is why לכתחילה do we write a שטר for a שטר without seeing the loan (and similarly תוספות asks why לכתחילה write a גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו, when we can avoid this remote by requiring the עדים to see the loan (or the man divorce his wife). [The גמרא there does not answer that אמרי אייתי ראיה וכו', for this is not answer why we should לכתחילה do something which can cause a loss to the לכתחית. 13 The does not want people to know that he is in dire straits and needs to borrow money, for then his properties may be devalued, etc. See 'Thinking it over'.

יש לחוש שמא לאחר זמן ימסור לו בצנעא ויסברו לקוחות שנמסר לו משעת כתיבה - So therefore there is the concern that perhaps after a while the לוה will deliver the מלוה to the מלוה, when he receives the loan, however the לקוחות will assume that it was delivered to the מלוה from the time it was written. Therefore the גמרא asks on שמא כתב ללוות וכו' we should be concerned, כותבין שטר ללוה וכו'

אבל גט דיהבי בפרהסיא דצריך עדי מסירה אפילו לרבי מאיר דאין דבר שבערוה פחות משנים - אבל גט דיהבי בפרהסיא דצריך עדי מסירה אפילו לרבי מאיר מסירה requires עדי מסירה even according to דבר שבערוה since a דבר שבערוה cannot be effected with less than two witnesses  $^{15}$  -

כדפירש רבינו תם ורבינו שמואל בן מאיר בגיטין (ד,א דיבור המתחיל דקיימא לן) -

As the רשב"ם and the מסכת גיטין explained in מסכת גיטין; so a גי cannot be delivered in secrecy, since we require עדים -

ועוד 16 דרגילות לגרש בפרהסיא לגלות שהיא פנויה -

And additionally it is customary to divorce publicly to inform everyone that she is available (for marriage), so therefore (on account of these two reasons) -

יש קול שנתגרשה אחר זמן כתיבה ולא יטעו הלקוחות -

There is publicity that she was divorced after the date written on the גע, so the will not be fooled and will ask אייתי ראייה וכו'.

In summation; when an act is done in secrecy, such as a loan, we are concerned for שמא כתב בניסן (so therefore the גמרא asks why כותבין שטר ללוה וכו'); however when the act is done publicly (such as a ממא there is no concern of שמא כתב וכו') there is no concern of שמא כתב וכו').

תוספות continues to ask:

אבל אכתי קשה אמאי כותבין גט לאיש כולי -

But there is still a difficulty; why do we write a גע for a man, etc. without his wife present to give her the גע immediately -

ניחוש שמא תזנה אחר הכתיבה ויתן לה בצנעא<sup>17</sup> כדי לחפות עליה -

 $<sup>^{14}</sup>$  maintains עדים, that the עדים must have two עדים signed on it in order for the עדי התימה כרתי das opposed to עדים, that the עדים and there is no need for עדים to sign on the עד as long as עדים witness the transfer of the עד from the husband to the wife). Nevertheless (according to the גט even מ"ר agrees that we also need עדי מסירה the husband to the עדי מסירה availd instrument for divorce, while the עדי מסירה validate the divorce, otherwise, since אין דבר שבערוה פחות משנים, the divorce will be ineffective.

<sup>&</sup>lt;sup>15</sup> A דבר שבערוה is anything which involves marital relations (whether permitted relations as גיטין וקידושין, or illicit as adultery and incest). In all cases we need two witnesses to validate גיטין וקידושין and two witnesses to punish for an illicit relationship.

 $<sup>^{16}</sup>$  [Even if we disagree with the ב"מ and maintain that עדי מסירה are not required (according to "ר"מ, nevertheless there will be a קול.]

<sup>&</sup>lt;sup>17</sup> This is certainly possible if we only accept the ועוד (in footnote # 16). However even if there will be עדי מסירה, he

Let us be concerned perhaps she will commit adultery after the writing of the טג (for which she is liable for the death penalty since she is not divorced) and the husband will give her the גע secretly in order to 'cover up' for her so she should not receive the death penalty

מוספות answers:

19ויש לומר דמיד שנכתב הגט נותן לה18 דלא מקדים איניש פורענות לנפשיה: And one can say; that immediately after the גט is written, he gives it to her, for a person does not rush to bring punishment to himself

#### **Summary**

The שטר of 'שמא כתב בניסן וכו' is only when it is not known that the שטר was given later (we assume that it was given on time, either because there is no evidence to the contrary or that it is done in secrecy); however when we know the שטר was given after the date, there is no ששה.

### **Thinking it over**

תוספות writes that a שט"ה is different from a גט since there is no מאן by a loan, for מאן by a loan, for איזיף בצנעא אזיף איזיף בצנעא אזיף איזיף בצנעא איזיף מט"ה אט"ה different from גיטין מאן מוספות clearly makes a difference?! $^{21}$ 

\_

can arrange that they too should keep the date of the נחינה a secret.

<sup>&</sup>lt;sup>18</sup> The הכמת מנוח maintains that this dictum (אין אדם מקדים פורענות לנפשו) is sufficient to answer חכפות previous question as to the difference between כותבין שטר ללוה (where it is not כותבין גט לאיש) (where he is being מקדים פורענות). Others (see שטמ"ק בשם גליון) however disagree, for פורענות is an answer why he will not write it solely to be מחפה (איט שפיר previously we were concerned that he is holding on to the גע for a swindle (see footnote # 9); that may not be considered מקדים פורענות since he hopes to gain a monetary advantage.

 $<sup>^{19}</sup>$  A divorce is an unsavory situation – פורענות – a person does not want to start this unhappy process unless it will be completed immediately.

<sup>&</sup>lt;sup>20</sup> See footnote # 13.

<sup>&</sup>lt;sup>21</sup> See מהר"ם שי"ף.